

Geachte lezer,

met grote belangstelling hebben wij de afgelopen tijd de reacties gevolgd, die op het wetsvoorstel omtrent thuisonderwijs zijn gekomen. Het lijkt erop dat de moeilijkheden en bezwaren die wij als gezin hebben ten aanzien van dit voorstel, ruimschoots en goed onderbouwd verdedigd worden. Daarom hebben we gekozen voor een meer persoonlijke noot.

Thuisonderwijs ligt ons na aan het hart. **Het is onderdeel van onze levensbeschouwing, en zo een onmisbaar onderdeel van ons leven.** Het raakt ons diep, dat daar nu op deze wijze aan getrokken wordt. Het lijkt alsof mensen, die weinig tot geen moeite genomen hebben om te kijken hoe de praktijk er voor thuis onderwijzende gezinnen uit ziet, vergaande beslissingen nemen om onze vrijheid in te perken. We voelen ons ongehoord, in een hoekje gedrukt. In plaats van dat we in de eerste plaats gezien worden voor wat we zijn, namelijk ouders die ons iedere dag inzetten om het beste voor onze kinderen te garanderen, lijken we weggezet te worden als onkundige geloofswaanzinnigen, die onze kinderen desnoods van onderwijs verstoken laten gaan om ze maar niet te laten participeren in een 'normale' samenleving.

We begrijpen dat het voor de overheid belangrijk is om de veiligheid en naleving van de Grondwet te garanderen voor al haar burgers, ook de kinderen. Echter, door de manier waarop dit wetsvoorstel geschreven is, lijkt het er eerder op dat de overheid de absolute controle wil over alle facetten van het onderwijs dat onze kinderen krijgen. Wij, en onze kinderen, voelen ons onveilig door de wantrouwige manier waarop we benaderd worden. Het lijkt erop dat deze controledrang ertoe leidt, dat onze vrijheid om onze geloofsovertuiging te uiten en in te vullen, komt te vervallen. **Meer nog dan een zaak van vrijheid van onderwijs, gaat het hier om de vrijheid van godsdienst.**

Daarnaast willen we graag nog aandacht vragen voor een belangrijk onderwerp dat ons zeer na aan het hart ligt, en waar we nog weinig van gehoord hebben. **Hoe zou een en ander er uit gaan zien voor kinderen die 'speciaal' onderwijs nodig hebben?** Als ouders van een kind met leerproblematiek, willen we de bedenkers van de wet oproepen hier heel goed over na te denken.

Onze zoon van 9 heeft, waarschijnlijk door genetische factoren, een ernstige ontwikkelingsachterstand. Hij is zeer zwak lerend, en heeft op sociaal emotioneel gebied ook veel tijd en begeleiding nodig. Al sinds we dit weten, doen wij als ouders alles om hem de juiste begeleiding te geven. We zoeken hulp, we reizen het land af voor diverse therapieën, werken volop met speciale hulpmiddelen.

We weten ondertussen dat voor hem een van de allerbeste manieren om te leren, leren door ondervinding is. Dus we leren topografie als we op reis zijn met de camper. We leren rekenen als we voer afmeten voor de kippen, of eieren rapen. De lijst met mogelijkheden en ideeën is eindeloos.

Alle hulpverleners met wie we tot nu toe in aanraking zijn geweest, zijn oprecht verbaast en enthousiast over hoe hij zich, ondanks alles, ontwikkelt. Hoe goed het met hem gaat. En vooral: hoe gelukkig hij is. Meer dan eens hebben we van mensen gehoord dat, was hij in het schoolsysteem terecht gekomen, hij nooit zo goed had kunnen functioneren als nu. Wat te denken van faalangst, pestgedrag, het altijd maar 'anders zijn dan normaal'? Het is uit de vele trieste voorbeelden die we hebben, overduidelijk wat dit doet met een kind.

Op dit moment hebben we een jongen die zich ervan bewust is dat hij hard moet werken voor dingen die anderen makkelijk vinden. Die weet dat hij niet altijd begrepen wordt door leeftijdsgenoten. Maar die ondanks alles, ontzettend geniet van zijn leven. Die zich veilig voelt om zichzelf te zijn. Die door iedereen graag gezien wordt, omdat hij zo vriendelijk en behulpzaam is. Die een paar euro per week verdient met de verkoop van zijn eieren, en zich mede daardoor een nuttig en waardevol persoon voelt. Die klaar is om straks, als hij volwassen is, bij te dragen aan deze maatschappij, op zijn eigen manier.

Het kan niet waar zijn dat er regels gaan komen die ervoor zorgen dat al deze investeringen die wij als ouders, en vele ouders met ons, dagelijks doen in onze gezinnen, teniet gedaan worden. Teniet gedaan worden omdat we niet passen binnen het kader dat school of Staat geeft aan 'onderwijs'. Teniet gedaan wordt omdat we niet voldoen aan de verwachtingen van iemand die eens in de zoveel tijd, onaangekondigd, binnen komt vallen in ons huis. **Teniet gedaan wordt omdat de overheid faalt aan Artikel 1 van de Grondwet te voldoen, door alle mensen gelijk te behandelen en gelijke kansen te bieden.**

We vragen de bedenkers van het wetsvoorstel dan ook dringend om de tijd te nemen om naar ons te luisteren. Om te heroverwegen wat u geschreven hebt. En om ons een eerlijke kans te geven te doen waar ons hart ligt: onze kinderen thuis onderwijzen.

Familie ter Reehorst, Winterswijk